

Jaro života

Dokavad nadarmo na slunku třpyt se lije
Ze zlata, jež si s tvou kadeří zasoutěží,
Dokavad z vysoka v pláni, kde květem sněží,
Tvé čelo bělostné pohlíží na lilie,

Dokavad každý ret víc vzňatých očí zpíje
A trhat vybízí, než karafiát svěží,
Dokavad vítězí, namáhajíc se stěží
Nad blýskným křišťálem spanilá tvoje šíje,

Užívej šíje své, kadeří, rtů a čela,
Nežli, co zlatý věk tvůj rozzařoval víc
Než zlato, křišťály, lilii, jež se bělá,

Nejen v stesk fialek, stříbro svěc zmdlívajíc,
Leč sváto zároveň s odchodem tvého těla,
Změní se v prach a dým, popel a stíny, v nic...

(1582)

Vzývání

Zelené sestry vzdušné létavice,
Vy, jež jste vtály teskně do vězení,
Objaty stromem přešly v jeho chvění,
A zemřely jak ve tmách zlatá svíce,

Když viděly jste zánik holubice,
Těž jak se kosti v lehký popel mění,
Když uzřely jste pobloudilé chtění
V sálání ohňů tam na nebi chvít se,

Vybijte ze mne září náhle přísnou
Myšlenku na vůz, mé šílené dumy,
Nežli je vichrem do nebytí zkřísnou

Paprsky krásy, jež tak zhrdat umí,
A nežli vlny odkouzlení sčísnou
I zbytky žití rozbitého v rummy!

(1583)